ובא כהן והציץ בו לידע אם זכר הוא אם

נקבה היא ובא מעשה לפני חכמים ומיהרוהו

מפני שתולדה וברדלם מצויין שם והא הכא

דודאי המילה וספק גררוהו וספק לא גררותו

ההיא שעתא וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי

"לא תימא שהמילה נפל לבור אלא אימא

שהפילה כמין נפל לבור והוי ספק וספק והא

לידע אם זכר הוא אם נקבה היא קתני הכי

קאמר לידע אם רוח הפילה אם נפל הפילה

ואם תמצא לומר נפל הפילה לידע אם זכר

הוא ואם נקבה היא ואיבעית אימא התם ודאי

וודאי הוא כיון דחולדה וברדלם מצויין שם

ודאי גררוהו בההיא שעתא גהי דשיורי

משיירא מיגרר מיהת ודאי גררום בההיא

שעתא (לישנא אחרינא נהי דודאי אכלום לא

אמרינן ודאי גררוהו לחורייהו אמרינן) ומי

אמרינן אין חוששין שמא גררה חולדה והא

קתני סיפא *מה שמשייר יניחנו בצנעה שלא

יהא צריך בדיקה אחריו אמר אביי לא קשיא

הא בארבעה עשר הא בשלשה עשר בשלשה

עשר דשכיח ריפתא בכולהו בתי לא מצנעא

בארבעה עשר דלא שכיחא ריפתא בכולהו

בתי מצנעא אמר רבא וכי חולדה נביאה היא

דידעא דהאידנא ארביסר ולא אפי עד

לאורתא ומשיירא וממסרא אלא אמר רבא

מה שמשייר °יניחנו בצנעה שמא תמול

הולדה בפנינו ויהא צריך בדיקה אחריו תניא כוותיה דרבא הרוצה לאכול חמץ אחר בדיקה

כיצד יעשה מה שמשייר יניחנו בצנעה שלא

תבוא חולדה ותימול בפנינו ויהא צריך בדיקה

אחריו רב מרי אמר גזירה ישמא יניח עשר

וימצא תשע: 'תשע ציבורין של מצה ואחר

של חמץ ואתא עכבר ושקל ולא ידעינן אי

מצה שקל אי חמץ שקל היינו תשע חנויות פירש ואתא עכבר ושקל היינו סיפא *דתנן

*השע הנויות °כולן מוכרין בשר שחומה

ואחת מוכרת בשר נבלה ולקח מאחת מהן

ואינו יודע מאיזה מהן לקח ספיקו אסור

ובנמצא הלך אחר הרוב ישני ציבורין אחר

של מצה ואחר של חמץ ולפניהם שני בתים

אחר בדוק ואחד שאינו בדוק ואתו שני

עכברים אחר שקל מצה ואחר שקל חמץ

ולא ידעינן הי להאי עייל והי להאי עייל

סאין אחר של חולין ואחר של תרומה ונפלו אלו לתוך אלו מותרין שאני אומר

חולין לתוך חולין נפלו ותרומה לתוך

תרומה נפלה אימור דאמרינן שאני אומר

בתרומה

כה א מייי פים מסלי טומאת מת הי"א: םו ב מיי׳ פ"ב מכלכות

ופ"ג הלכה ב סמג עשין לט טוש"ע או"ה סי' חלד סו ג מיי׳ שם פ"ב הלייי וסמג שם טוש"ע או"ח סיי חומ סעיף א: הלי יא סמג לאוין קמא טור בו"ע יד סיי קי ספיף ג:

כם ה מיי פ"ב מהלי ע ו מיי' פי"ג מהלכות תרומות הל' יד טוש"ע יו"ד כי' קיח סעיף ח:

רבינו חננאל

ובא כהן והציק כו לירע ומחחות מה הפילה חכמים מפני שחילדה וברדלם מצוין ככור דאשרינן ששא נררותי בחור שלתם ולא היה איםא כסין נפל דהוה ספק וספק כו' ושמא גררה חלדה לא חיישי' והתנן מה שמשייר יניחנו במקום מוצנע מאי לאו החיישי' כי האי נונא וקתני שלא יהיה צריך בדיקה מכלל שאם לא יניח במקים רכא חכי תנן בפתניתין יניתנו במקום מוצנע שמא תשול חולדה בפניט ויהא צריך בריקה אחריו תניא טתיה וכן חלכה : תשע צבורין של מצה ואחד של המץ ושמל ואחד של המץ ושקל עכבר חד מינייתו היינו תשע חנויות דתניא תשע חנויו' כלן מוכרו' בשר שחושה ואחת מוכרת בשר גבל'[ולקח] ואינו יודע מאיזה מהן לקת ספיקי אסירופירש אם נפל ככר ונסלו עכבר ההכניסו לבית היינו סיפא וכנמצא חלך אתר הרוב הלכך אם הרוב מצה מן הבית אינו צריך בדיקה ואם הרוב חסץ צריך בדיקה וכן סוגיא דהדין שמעתא טלה:[היינו]דתנן שתי קיפות אחת של חלין וא' של תרומה ולפניהם שני מאין א'הולין[ואחר תרומה] ונפלו אלו לתוך חולין לתוך הולין נפלו כו' כך בכאן העכבר

ספק גררוהו ההיא שעתא. ואם תאמר האי בור היכא קאי אי ברשות הרבים אפי' בספיקא אחת טהור ואי ברשות היחיד וספיקי דספיקות שאתה יכול להרבות ברשות היחיד טמא ויש לומר כהן על אזהרת לנפש לא ישמא והציץ בו בבור והגפל לא ראה

סעיף א וסיי חלט ס"ג: דגרירת חולדה וברדלם הוי ספק הרגיל כרפי׳ לעיל אומר ר"י דל"ל דרגלי הכהן היו ברשות הרבים דע"כ סח ד מיי פית מהלי בחורייתו ליכא פותח מפח דחי איכא השורות פותח שפח (מפני) מה מועלת גרירה והא פותח טפח מביא את הטומאה ואי רגליו ברשו' היחיד ניחוש שמא גררוהו חתן ומנס הלי א נגד רגליו וטומאה בוקעת ועולה סמג משין לנו מוש"ע ועוד י"ל דרגלי כהן ברשות היחיד היו או'ת פי׳ מלט סעיף ב: וגררוהו ואכלוהו הוי ספק הרגיל: ולא חיישיגן לחולדה. הא לא פריך דניחוש לחולדה אפילו מבית לבית דא"כ אין לדבר סוף דאי אפשר שלא יבדוק אחד קודם חבירו ואיכא למיחש שמא הביאה חולדה מבית שחין בדוק לבדוק אלא ממקום

. באותו בית שלמו: בשלשה עשר לא משיירא . שם בעת שהצין ולא בשל שון, פי' פעם שחינה האיל עליו ופרקי לא משירת ולהכי היכא דלא חזיכן לל היכא שהפילה בפל אלא משיירת ולהכי היכא דלא חזיכן לל

למקום פריך דהיינו באותו הבית

עלמו כלומר ולא היישיכן לחולדה

חיישיכן כיון דאפי׳ גררה פעם שאין משיירת אבל היכא דחזיכן היישיכן כיון דפעמים משיירת ובי"ד לעולם משיירת ואפי' לא חזיכן חיישיכן וגבי בשר אפילו חזיכן לא היישיכן דלעולם לא משיירת וא"ם אביי כרבי זירא: היינו משע הטיות. לפי מה שפ"ה

לענין בדיקה לא נהירא לר"י דהיכי מייתי ראיה מתשע חטיות דהוי ספיקא דאוריית' ואזליכן לחומרא והכא ספיקא דרבנן הוא כדאמרינן בסמוך מיהו י"ל דאיירי כגון שלא ביטל ועוד קשה דגבי תשע חלויות ליכח חוקת היתר אבל הכא אוקמא אחזקת בדוק דהא בבדוק מיירי דאי לאו הכי פשיטא דבעי בדיקה וכראה לר"י דלשנין שהביא שכבר לבית ונמלא קבעי אי שרי לאכילה אי לאו ואם תאמר כי אתא עכבר ושקל מהני ליבורין אמאי חשיב ליה קבוע מאי שנא נמלא בפי שכבר מנמלא ביד נכרי דבפ' גיד הנשה (חולין זה. ושם) פריך לרב דאמר בשר שנתעלם מן השין אסור מבנמלא הלך אחר הרוב ומשני שנמלא ביד נכרי ואומר ר"ב דהכא מיירי כשראינו שלקח מן הקבוע שנולד הספק במקום קביעות אבל אם לא ראינו הוה ליה כפירש שנשל המצה הדא שנכנם ואזלינן בתר רובא והא דפריך בבית הבדקראיט צריך (חומים) במני לובח והח דפריך בדיקה אחרת ואמרי בתערובות (זכחים דף ענ:) גבי זבחים אישור דאשרי שאני שנתערבו בחשלות התחות לו בשור אישור דאשרי שאני בנסתל למיחי ימוסו כולם נכדשינהו הנסקל אמאי ימותו כולם נכבשינהו וניידינהו ונימח כל דפרים מרובח פרים אע"פ שכבר גולד הספק במקום קביעות שאני התם דלא הוי קבוע

גמור שהאיסור מעורב בהיתר ואינו ניכר ומדרבכן אסרו בקבוע זה דמדאורייתא לא חשיב קבוע אלא כשהאיסור ידוע במקומו ולהכי נמי גזרינן התם טפי שמא יקח מן הקבוע מבנמלה כיון שאין החיסור ידוע: היינו שתי קופות . הך סוגיא דמדמה בדיקת חמן לשתי קופות לא אתי כר"ל דמוקי בשילהי הערל (יבמות פס-)להך דשתי הופות כשרבו חולין על התרומה

ובא כסן והלין. על שפת הבור : לידע אם זכר אם נקבה . וכהן * ברשות הרבים אפי׳ בספיקא אחת שהור ואי ברשות היחיד מאי תשני שהשילה כמין נפל לבור והחנן (שהרות פ"ו מ"ד) כל ספיקות בין טומאת ושהרת זכר לימי שומאת ושהרת נקבה ולא נזכר* אותו ציל מהר

וטיהרוהו ממאהיל על המת: שחולדה וברדלם מלויין שם .וסתם חור חולדה וברדלם פותח שפח הוא וגיררוהו לחורן ולא האהיל: רום בפילם. שפיר מלא רוח ואם תמלא לומר נפל היה כלומר לכל אלה הולרך שמא רוח הוא ואגיד ואין כאן לא טומאת זכר ולא טומאת נקבה ואם אראה שהוא וולד לריכני לראות אם זכר אם נקבה: ודאי גררוסו. מוחזקין הן בכך ולא דמי למתניתין דקתני הא חזינא חיישיכן דנהי דודאי אכלה לא אמר אבל גיררוהו לחור שלהן אמר:ברדלם. חלכמ"ם פוטויים"י : ומה שמשייר . אחר בדיקה *מאכילתו יניחנו בלנשה: נציינ נאכיני בשלשה עשר. רישה דקתני חין חוששין בבודק בשלשה עשר שמלוי פת הרבה לחולדה בתוך הבתים סיה לייב ואינה חוששת לשייר וסיפא בהדיא

תכן בה בי"ד וכיון דלא חזיא החולדה פת הרבה בבתים כמות שהיא רגילה [נקמן י:] משיירת: וכי חולדה נביאה היא . לתת לב על כך ולראות את הטולד ויודעת שלא יאפו עוד היום: ופיעול בפנינו . והיכא דחזיכן של כרחיך חיישיכן: וימלא משע . דהכא ודחי איכא למיחש דהא מוכחא מילתא שנטלה פרוסה אחת: משע ליבורין כו׳. פיסקי הלכות הן: ואמא עכבר ושקל. ונכנם לבית בפנינו ולה ידעינן חי חמן שקל וכיון דחזינה לריכין אנו לבדוק או דילמא מלה שקל: סיינו משע הנויום. דקיימה כן בהו לקמיה דכל קבוע שנטלו ממקום קבוע אין הולכין בו אחר הרוב אלא הרי הוא כמחנה על מחלה וספק איסורה לחומרה: פירש. פרוסה מאחת מן הליבורין לאח' מן הזויות ולא ידענא מהי מינייהו פירש ואתא עכבר ושקליה ונכנס לבית: סיינו [התניא כל"

בלא לקחו במקום קבושו הולכין בו לחומת שו. לחת הרוב: ולקם מאחם מהנה . מינין זה. ברוב הרוב: ולקם מאחם מהנה . מדם יה. בתוך החנות ספקו אסור דכל קבוע כמחלה על מחלה נידון דנפקא לן מן וארב לו וקם עליו (*בפ' בתרא [נפ"פ דסנה דיומא) (כד:) ובפ"ק דכתובות(פוי): פפ: כנינ] ובנמלא . בשר הנמלא בקרקע בין החנויות הלך אחר הרוב דכל דפרים מרובה פרים דכיון דפרים אין כאן היינו שתי קופות *)רתנן *ישתי קופות אחת להורת קבוע: שסי קופות. דבר זה למומד. זכר מה פב.מיר מי שבי או יכולין ללמדו ממשכת שתי קופת מוספתה של חולין ואחת של תרומה ולפניהם שני

דהליכן לקולה: ולפניםן שני סאין . דתרומות פ של פירות: ונפלו אלו לפוך אלו . הסאין לתוך אלו הקופות וידוע לנו שהאחד נפל בזו ואחד בזו ואין ידוע אי זה בזו ואי זה בזו: כרי פנו מופרין . פירות של קופות החולין

מותרין לזר כבתחלה אפי' אין בקופה כדי להפלות הסאה באחד ומאה שאט אומרים חולין לתוך חולין נפלו אלמא תליכן לקולא היתר בהיתר ואיסור באיסור ואע"ג דאיכא למימר איפכא הכא נמי לקולא תליכן ואמריכן החמץ נכנס לשאיט בדוק והמלה לבדוק:

סיפל. *דמתני׳ דתשע חטיות דהיכח